

vande for at prøve Fiskeriet i Kattegat. Den kom imidlertid ikke, det lykkedes i alt Fald ikke mig, at konstatere dens Nærværelse, men det tyder jo paa, at Englænderne nære en saadan Øhst, og det kan nok være Tvivl underkastet, om f. Eks. Englænderne ville respektere en saadan Konvention. Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at man vist kunde gaa ud fra, at Haagerkonventionen vilde blive tiltraadt og respekteret af alle de Magter, der grænse op til Nordsjøen. Det er i alt Fald ikke Tilfældet for Norges og Sveriges Vedkommende, de nægtede bestemt at gaa med til denne Konvention, og det er dog altsaa et Eksempel paa, at man ikke kan vente, at alle vilde slutte sig til en saadan Konvention.

Det var ganske vist en Beroligelse at erfare, at Sverige agter, hvis denne Konvention bliver vedtagen, at etablere en virkelig Søkontrol; thi uden en saadan vil, som jeg har udtalt, denne Bestemmelse om det større Rødspættemaal uden for Territoriet være ganske illusorisk, idet den da kan omgaaes paa saa mange Maader. Det glædede mig ogsaa at høre, at den højtærede Indenrigsminister netop agtede at henvende sin særlige Opmærksomhed paa den danske Søkontrol, hvis denne Konvention skulde blive til Lov; thi uden en meget stærk Søkontrol mener jeg, at hele Konventionen vil være betydningsløs.

Med Hensyn til Bornholm udtalte den højtærede Indenrigsminister, at der ikke skete noget Indgreb i det bestaaende, idet Bornholmerne længe have maattet finde sig i Svansternes Nærværelse. Det er dog kun de 4 Maaneder af Aaret, at Svansternerne efter de gældende Love kunne drive Silbefiskeri under Bornholms Ryster, medens det nu er foreslaaet at skulle gælde hele Aaret. Hvorvidt det vil have saa stor Betydning, som Bornholmerne tillægge det, ved jeg ikke; men saa meget er sikkert, som jeg før bemærkede, at Bornholmernes lille Marked hurtigt bliver overskudt ved en saadan Tilstrømning af fremmede Fiskere, og at man derfor skulde at skaffe dem bedre Afsetningsforhold derovre.

Jeg tror i Medsætning til den højtærede Indenrigsminister, at det ikke vil være saa vanskeligt at komme til en Forstaelse med Fiskeribefolkningen angaaende, hvad den

virkelig ønsker i dette Anliggende, og jeg skal gentagende udtale, at jeg ønsker, det maa blive gjort til Genstand for en Underfølgelse.

Kr. Jensen (Hjørring Amts 2den Valgkreds): Det fremgik af den højtærede Indenrigsministers Foredrag, ligesom det ogsaa fremgaar af Ummæntningerne, at Kravet om Hummerfredning er fremkommet fra svensk Side; men som den højtærede Indenrigsminister bemærkede, maatte vi give efter paa dette Punkt for at faa noget paa andre Punkter, og han søjede til, at Spørgsmaalet var det, om det var for meget at prisgive Læsøboerne for at naa disse Fordele. Det syntes mig, som om det fremgik af den højtærede Indenrigsministers Udtalelser, at han mente, at det muligvis var vel meget at prisgive dem, og jeg vil da haabe, at de ikke blive prisgivne. Den højtærede Minister spurgte, om Læsøboerne ikke kunde fiske andet end Hummer. Jeg har tidligere her oplyst, at de ikke kunne fiske noget af Betydning uden netop i 2 Maanedere, nemlig lidt i Slutningen af September og lidt i Begyndelsen af Juli. Det er det hele, og det er grumme lidt, de kunne tage; for at kunne fiske mere skulle de ud paa Dybet. Naar Forbudet ikke gjaldt inden for dansk Soterritorium, var det ikke saa galt endda; men det er særligt der, de fiske Hummer, og det er noget urigtigt, synes jeg, at forbyde vore Fiskere at fiske paa dansk Soterritorium for at hjælpe de fremmede Fiskere. Hvor lidt eller hvor meget det hjælper de fremmede Fiskere, ved jeg ikke, da jeg ikke ved, om Hummerne gaa over til de svenske Ryster. Det hjælper dog saa meget paa de svenske Ryster, at Prisen vil stige paa det tykke Marted eller paa Markedet i det hele. Men der er heller ingen Tale om Læsø alene, det samme gælder til Dels Sæbyfiskerne. Det er ganske vist, at det største Hummerfiskeri drives paa Læsø, at det der drives næsten ubelukkende af enkelte Fiskere, og at de, der drive det, næsten ikke drive andet Erhverv. Dette sidste er ikke Tilfældet med Sæbyfiskerne, men for en stor Del af disse er Hummerfiskeriet dog en væsentlig Indtægt, en Sndtægt, de ikke kunne undvære, naar de skulle eksistere. Derfor Læsøboerne og de øvrige Hummerfiskere —